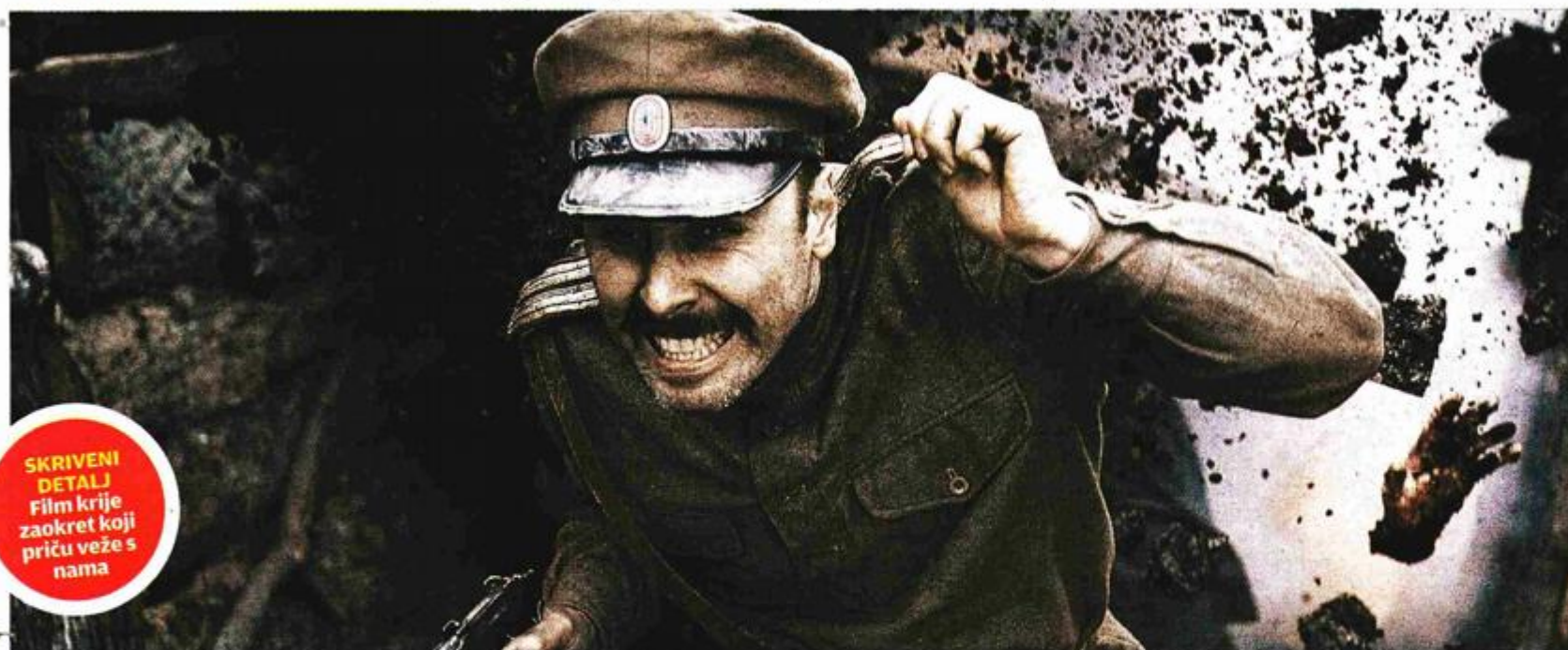

PULA FILM FESTIVAL Premijera "Josefa", kostimirane priče o Prvom svjetskom ratu

SKRIVENI DETALJ
 Film krije zaokret koji priču veže s nama

Ako se ovo snimi za milijun kuna, što rade oni koji imaju pet puta više?

koji otvara ozbiljno pitanje o financiranju domaćeg filma: ako ovako dobro može izgledati kostimirani film napravljen za manje od milijun kuna (pohvale Jozi Patljaku i njegovu Alka filmu), na što onda ide novac u (nekim) filmovima koji dobivaju četiri-pet puta više?

Spona sa svima nama

Na žalost, o Tomićevu filmu ne možemo pisati posve otvoreno jer na samom kraju krije zaokret koji ne bi bilo pošteno otkrivati. Iako dođe u pravom trenutku, kao objašnjenje kada se usput možda upitate što mladog čovjeka navede da se bavi Prvim svjetskim ratom, znati unaprijed taj detalj koji iz korijena mijenja događaje i radi sponu sa svima nama, ne bi za film bilo jednako poražavajuće kao da prije početka čitajući „tko je krivac?“ krimića znate da je ubojica batler. Priča o ratnicima u Galiciji, među kojima se prenosi identifikacijska pločica (shodno tome i identitet) poginulog vojnika, odlično je režirana, uspješno prebacuje fokus s lika na lik, vrhunski je snimljena i u mnogočemu radi dobrodošle iskorake u hrvatskom filmu, a skriveni detalj o kojem će vjerojatno biti još puno priče dođe kao točka na „i“ svim njegovim vrlinama.

Najbolje na kraju Pule

NEPRAVDA Thomson je, pišući glazbu za film "Josef", dobro odradio posao, ali njegovo pojavljivanje u Areni ne bi smjelo zasjeniti Stanislava Tomića

Arsen Oremović
 arsen.oremovic@vecernji.net

Najveća nepravda koja bi mogla prosteći s ovogodišnjeg pulskog festivala, koji završava danas dodjelom Zlatnih arena, bila bi da posljednji film iz nacionalne selekcije „Josef“ debitanta Stanislava Tomića, medijski padne u sjenu autora glazbe Marka Perkovića Thompsona. I njegova penjanja na pozornicu Arene koja mu je godinama uskraćivana. Za početak, odmah recimo da je Thompson obavio posao više nego dobro; ima tu prepoznatljivog veza i prije tipičnog songa iz sfere naricajućeg rocka u odjavnoj špici, ali variranje

tema i građenje glazbenih naglasaka obavljeno je na razini dugogodišnjih profesionalaca iz svijeta filmske glazbe.

Na što ide novac?

Više zamjerki u pogledu same glazbe treba uputiti redatelju Tomiću, koji je glazbi dao i previše važnosti, toliko da, umjesto podcrtavanja scena u određenim trenucima ona postaje dominantan i pomalo smetajući faktor, a pritom Tomićevi kadrovi imaju sasvim dovoljno izražajnosti da se ne moraju „šlepati“ uz pomoćne elemente filmskog izraza. Tu ujedno prestaje razgovor o manama „Josefa“ i počinju pohvale filmu

NAJBOLJA OSTVARENJA PO IZBORU VEČERNJAKOVA KRITIČARA

S. Tomiću Arene za film i režiju

Ivo Gregurević je u "Čači" ostvario ulogu za još jednu u nizu svojih Zlatnih arena
 ARHIV VL

Mirela Brekalo-Popović osvojila je našeg kritičara ulogom u Radićevu filmu "Kotlovina"

Aleksandra Balmazović zaslužila je Arenu za najbolju sporednu žensku ulogu za "Duh babe Ilonke"

- **NAJBOLJI FILM:** Josef
- NAJBOLJA REŽIJA:** Stanislav Tomić (Josef)
- NAJBOLJI SCENARIJ:** Tomislav Radić (Kotlovina)
- NAJBOLJA GLAVNA MUŠKA ULOGA:** Ivo Gregurević (Čača)
- NAJBOLJA GLAVNA ŽENSKA ULOGA:** Mirela Brekalo Popović (Kotlovina)
- NAJBOLJA SPOREDNA MUŠKA ULOGA:** Boris Buzančić (Kotlovina)
- NAJBOLJA SPOREDNA ŽENSKA ULOGA:** Aleksandra Balmazović (Duh babe Ilonke)
- NAJBOLJA KAMERA:** ravnopravno Vanja Černjul (Čača) i Mirko Pivčević (Josef)